

Sygn. akt II K 574/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: aplikant adwokacki Agnieszka Kostrzewa

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Horoszko-Chojnackiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13.09.,13.10.2016 r., 10.01., 17.02., 05.12.2017 r., 11.01., 17.01. i 27.03.2018 r.

sprawy przeciwko

E. K. urodz. (...) w W.

syna M. i B. z d. R.

oskarżonego o to, że: I. w dniu 21 kwietnia 2016 roku w L., woj. (...) w lokalu mieszkalnym przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci kokainy o wadze 149,87 g netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

II. w nieustalonym dokładnie czasie nie później niż 21 kwietnia 2016 r. w L., woj. (...) czynił przygotowania do użycia za autentyczne podrobionych dokumentów w postaci praw jazdy polskiego o nr (...) i nr blankietu (...), na którym jako wystawca widnieje Prezydent (...) W. oraz brytyjskiego nr (...) na nazwisko E. K.,

tj. o czyn z art. 270 § 3 k.k.

III. w dniu 21 marca 2016 r. w W., woj. (...) w trakcie kontroli drogowej przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Wydziału Ruchu Drogowego Komendy (...) w W. użył jako autentyczny podrobiony dokument w postaci brytyjskiego prawa jazdy nr (...) na nazwisko E. K.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego E. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Uznaje oskarżonego E. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 3 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Uznaje oskarżonego E. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. kary wymierzone oskarżonemu w punktach I, II i III wyroku łączy i orzeka karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie IV wyroku zalicza okres pozbawienia go wolności od dnia 21.04.2016 r., godz. 11:34 do dnia 13.09.2016 r. godz. 13:15.

VI. Na mocy art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych na k. 593 pod poz. 1-8.

VII. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot części kosztów sądowych w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) złotych, a w pozostałej części zwalnia go z obowiązku ich zwrotu i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 574/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 27 marca 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony E. K. w bliżej nieustalonym okresie, około przełomu lat 2015/2016 nabył pod Halą M. w W. trzy dokumenty prawa jazdy, które były podrobione i miały wstawione jego zdjęcia, a poświadczają, że zdał egzamin na prawo jazdy i uzyskał uprawnienie do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Oskarżony nigdy nie zdał egzaminu na prawo jazdy. Oskarżony w ten sposób wszedł w posiadanie prawa jazdy o nr (...), rzekomo wystawionego przez Prezydenta (...) W. i dwóch dokumentów prawa jazdy rzekomo wystawionych przez odpowiednie organy brytyjskie o numerach (...) i (...). Oskarżony nabył te dokumenty by posługiwać się nimi w trakcie kontroli drogowych, gdyż zamierzał prowadzić pojazdy mechaniczne.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.106,120,407-408,695-696,718,864),
- protokół przeszukania (k.8-13),
- protokół oględzin (k.32-34),
- kserokopia prawa jazdy (k.49),
- protokół przeszukania (k.63-65),
- protokół oględzin (k.80-81),
- kserokopia prawa jazdy (k.82),
- opinia kryminalistyczna (k.352-359),
- informacja z bazy (...) (k.284).

Oskarżony w dniu 21 marca 2016 r. został zatrzymany do kontroli drogowej w W., gdyż popełnił wykroczenie polegające na niezastosowaniu się do znaku B-1. Wykroczenie to ujawnili policjanci i przystąpili do interwencji wobec oskarżonego. Oskarżony okazał przy kontroli jako autentyczne brytyjskie prawo jazdy o nr (...). Policjanci nie mieli

wątpliwości odnośnie autentyczności okazanego im dokumentu i ukarali oskarżonego mandatem karnym w kwocie 100 złotych, oskarżony mandat ten przyjął.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.106,120,407-408,695-696,718,864),
- zeznania A. P. (k.440v,718),
- kserokopia notatnika służbowego (k.381-383).

W dniu 21 kwietnia 2016 r. policjanci Wydziału do spraw (...) z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw Komendy (...) w W. uzyskali operacyjną informację o tym, że mężczyzna poruszający się samochodem marki B. o nr rej. (...) może przewozić w nim znaczną ilość środków odurzających. Policjanci ustalili, że samochód ten był zaparkowany w L. przy ul. (...) i udali się, by zatrzymać mężczyznę poruszającego się tym pojazdem. Około godziny 11.35 oskarżony wyszedł z bloku przy ul. (...) i udał się do tego samochodu. Policjanci zatrzymali go, a następnie przystąpili do przeszukania mieszkania, które w tym czasie wynajmował. Po wejściu do mieszkania nr (...) przy ul. (...), policjanci zapytali oskarżonego czy posiadał w nim jakiegokolwiek rzeczy, których posiadanie było zabronione. Oskarżony wskazał, że posiadał kokainę w szafce kuchennej. Okazało się, że w szafce kuchennej w pojemniku na śmieci znajdowało się zawiniątko folii aluminiowej. W środku tego zawiniątka znajdowała się kokaina w ilości 149,87 grama netto.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.106,120,407-408,695-696,718,864),
- zeznania M. M. (1) (k.91v-92,696),
- zeznania R. S. (k.172v-173,696-67),
- zeznania B. M. (1) (k.348v,697),
- zeznania B. M. (2) (k.345v,697),
- protokoły przeszukania (k.8-13),
- protokoły oględzin (k.32-34),
- opinie kryminalistyczne (k.96-97,194-197,352-359),
- dokumentacja fotograficzna (k.366-367).

Ponadto w mieszkaniu oskarżonego znajdowało się podrobione prawo jazdy o nr (...), rzekomo wystawionego przez Prezydenta (...) W., a oskarżony posiadał przy sobie podrobione brytyjskie prawo jazdy o numerze (...). Oskarżony posiadał te dokumenty w celu posłużenia się nimi jako autentycznymi w razie ewentualnego zatrzymania do kontroli drogowej.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.106,120,407-408,695-696,718,864),
- zeznania M. M. (1) (k.91v-92,696),
- zeznania R. S. (k.172v-173,696-67),
- zeznania B. M. (1) (k.348v,697),

- zeznania B. M. (2) (k.345v,697),
- protokoły przeszukania (k.8-13,63-65),
- kserokopie dokumentów (k.49,82),
- informacja z bazy (...) (k.284),
- opinia kryminalistyczna (k.352-359),
- dokumentacja fotograficzna (k.366-367).

Oskarżony podczas pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.106). Podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania stwierdził, że nie chce ustosunkować się do tego, czy przyznaje się lub nie do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.120). W trakcie kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 407-408) przyznał się do zarzutów odnośnie dokumentów prawa jazdy. Wyjaśnił, że wyrobił sobie trzy dokumenty prawa jazdy, w tym dwa rzekomo brytyjskie i polskie, nabył je pod Hałą M. w W., były zatem podrobione. Nigdy nie miał żadnego prawa jazdy. Kupił te dokumenty na wypadek kontroli. Jedno z praw jazdy zostało mu zatrzymane na lotnisku w (...). Narkotyki znalezione w wynajmowanym przez niego mieszkaniu posiadał na własny użytek, zażywa narkotyki, choć nie jest od nich uzależniony. Partnerka P. S. (1) nie widziała tych narkotyków i nie miała z nimi nic wspólnego. Niedługo przed zatrzymaniem zajął się sprowadzeniem samochodów zza granicy. Jego znajomy B. kupił samochód L., zostawił on kartę tego pojazdu w wynajmowanym przez niego mieszkaniu. Ten B. to jego luźny znajomy, nie wiedział gdzie on przebywa. Podczas rozprawy stwierdził, że nie zajmuje stanowiska odnośnie tego czy przyznaje się lub nie do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił złożenia wyjaśnień. Na następnej rozprawie stwierdził, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił złożenia wyjaśnień (k.718). Oskarżony zdecydował się na złożenie wyjaśnień na zakończenie postępowania dowodowego (864). Podał, że przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, gdyż jego partnerka straciła ciążę i była w kolejnej ciąży. Przyznał się pod wpływem przekonania go do tego przez drugiego obrońcę, który przekazał mu, że za przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu czynów może wyjść z Aresztu. Tego dnia wrócił z podróży, zobaczył co było w kuchni, przypuszczał, że należało to do B. K., próbował skontaktować się z nim, ale po wyjściu z mieszkania został zatrzymany przez Policję.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego w tej części, w której przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Odnośnie posiadania środków odurzających wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. M. (1) (k.91v-92,696), R. S. (k.172v-173,696-67), B. M. (1) (k.348v,697) i B. M. (2) (k.345v,697), protokoły przeszukania (k.8-13), protokoły oględzin (k.35-36) i dokumentacji fotograficznej (k.366-367). Zasługuje na wiarę również ta część wyjaśnień oskarżonego, w której przyznał się do nabycia trzech podrobionych dokumentów prawa jazdy, gdyż znajduje to potwierdzenie w treści pisma (...) (k.284) i opinii kryminalistycznej (k.352-359). Nie zasługuje na wiarę pozostała część wyjaśnień oskarżonego, a zwłaszcza w części dotyczącej tego, że nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i stwierdził, że środki odurzające ujawnione w wynajmowanym przez niego mieszkaniu należały do innej osoby. Ta część wyjaśnień to nieudolne i nielogiczne odwoływanie przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i tworzenie dowodów rzekomo potwierdzających, że oskarżony nie popełnił zarzucanych mu czynów. Tymczasem w dniu 21 kwietnia 2016 r. oskarżony podczas przeszukania zajmowanego przez niego mieszkania stwierdził w obecności M. M. (2) i B. M. (2), że posiadał w mieszkaniu kokainę i wskazał miejsce jej ukrycia (por. ich zeznania z k. k.91v-92,696 i 345v, 697). Ponadto z zeznań R. S. (k.172v-173,696-67) wynika, że oskarżony dobrowolnie i swobodnie stwierdził, że posiadał kokainę i podrobione dokumenty prawa jazdy w mieszkaniu, a z zeznań B. M. (1) (k.348v,697) wynika, że oskarżony miał przy sobie brytyjskie prawo jazdy, które okazało się podrobione (por. opinia kryminalistyczna z k. 352-359). Gdyby faktycznie oskarżony nie przyniósł do mieszkania przedmiotowej kokainy, to nie mógłby wskazać dokładnego miejsca jej położenia, a po jej znalezieniu powinien podać, że nie należała do niego. Nie może budzić wątpliwości, że oskarżony nigdy nie zdobył uprawnień

do prowadzenia pojazdów mechanicznych (por. pismo (...) z k.284), nie mógł zatem posiadać żadnego dokumentu prawa jazdy, chyba że było ono podrobione.

M. M. (1) zeznał podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego (k.91v-92), że pracuje w Wydziale do (...) z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw Komendy (...). W dniu 21 kwietnia 2016 r. uzyskali informację, że mężczyzna poruszający się samochodem B. o określonym numerach rejestracyjnych może przewozić znaczną ilość środków odurzających. Podjęli obserwację tego samochodu, był on zaparkowany w L.. Około godziny 11.34 zauważyli jak mężczyzna podszedł do tego samochodu i otworzył do niego drzwi, zatrzymali go. Udali się z tym mężczyzną na przeszukanie zajmowanego przez niego mieszkania. Mężczyzna ten stwierdził, że posiadał w mieszkaniu kokainę i wskazał miejsce jej ukrycia, we wskazanym miejscu znaleźli substancję koloru białego zapakowaną w przezroczystą folię. Podczas rozprawy świadek ten zeznał (k.696), że w kwietniu zatrzymali oskarżonego, zatrzymanie miało związek z informacją o przewozie środków odurzających. Zapytały o posiadanie w mieszkaniu środków odurzających, oskarżony wskazał miejsce, gdzie znajdowała się zafoliowana biała substancja, którą według niego miała być kokaina.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach R. S. (k.172v-173,696-67), B. M. (1) (k.348v,697) i B. M. (2) (k.345v,697), protokole przeszukania (k.8-13), protokole oględzin (k.35-36) i dokumentacji fotograficznej (k.366-367).

P. S. (2) przesłuchiwana w trakcie postępowania przygotowawczego (k.114-115) zeznała, że poznała oskarżonego we wrześniu 2015 r., w marcu 2016 r. zamieszkali ze sobą jako partnerzy. W dniu 21 kwietnia 2016 r. wyszła rano do pracy, oskarżonego nie było wówczas w mieszkaniu. Następnie świadek odmówiła złożenia zeznań. Podczas przesłuchania przed Sądem w ramach pomocy sądowej, świadek złożyła zeznania (k.110-111 akt IV Ko 65/17 Sądu Rejonowego dla W. Ż.). Podała, że mieszkała wówczas z oskarżonym w L., tego dnia wrócił z wyjazdu, nie miał kluczy do mieszkania i przyjechał do miejsca jej pracy po te klucze. Potem dostała telefon, by zająć się mieszkaniem i psem. E. zastała pod blokiem w kajdankach. Podała, że mieszkali w tamtym miejscu od około roku, mieszkali we dwójkę, ale kolega oskarżonego B. często tam mieszkał, jak ona wyjeżdżała do rodziców.

Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka, gdyż są wyraźną próbą udzielenia oskarżonemu pomocy, by uniknąć odpowiedzialności karnej. Zeznania tego świadka z postępowania przygotowawczego różnią się ponadto zasadniczo od tych złożonych w trakcie rozprawy, co świadczy o tym, że dopiero podczas rozprawy oskarżonemu udało się stworzyć linię obrony opartą na nieprawdziwych zeznaniach B. K., o których dalej. P. S. (2) wyraźnie odwoływała się do tego, co zezna ten świadek. Stąd też stwierdzenia świadka, że B. przybywał w mieszkaniu pod jej i oskarżonego nieobecność i że miał własny komplet kluczy. Gdyby oskarżony faktycznie nie przyniósł do wynajmowanego mieszkania środków odurzających, to nie powinien ich wskazać policjantom podczas przeszukania, a po ich ujawnieniu stwierdzić, że nie należą do niego, i być w tym stwierdzeniu konsekwentny. Przypomnieć należy tymczasem, że oskarżony w dniu 21 czerwca 2016 r. stwierdził wobec prokuratora: „odnośnie narkotyków zatrzymanych w sprawie to przyznaję, że je posiadałem na własny użytek” (k.408). Świadek jest partnerką oskarżonego, miała zatem osobisty interes, by pomóc oskarżonemu uniknąć odpowiedzialności karnej.

Świadek R. S. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.172v-173), że pracuje w Wydziale do Walki z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw Komendy (...). W dniu 22 kwietnia 2016 r. dokonał rozpytania zatrzymanego podejrzanego. Rozpytanie przebiegało swobodnie, podejrzany wypowiadał się swobodnie, nie zastanawiał się nad wypowiedziami, mówił składnie, bez wahania. Podejrzany ten stwierdził, że posiadał w wynajmowanym mieszkaniu około 150 gram kokainy, kupił ją na własny użytek, nie chciał wskazać gdzie ją kupił, od kogo i za jaką cenę. Zatrzymany stwierdził, że mieszkająca z nim partnerka nie wiedziała, że posiadał w mieszkaniu środki odurzające. Ponadto oświadczył, że posiadał w mieszkaniu dwa podrobione dokumenty prawa jazdy, a trzecie podrobione prawo jazdy zatrzymała mu Policja na lotniku w (...), gdzie przebywał na kilkudniowym wakacjach. Podejrzany zaprzeczył, by kokainę przemycił z (...). Podczas rozprawy świadek ten zeznał (k.696-697), iż brał udział w zatrzymaniu oskarżonego, oskarżony dobrowolnie wskazał miejsce przechowywania środków odurzających i podał, że posiadał kokainę.

Zeznania te zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach M. M. (1), B. M. (1) (k.348v,697) i B. M. (2) (k.345v,697), protokole przeszukania (k.8-13), protokole oględzin (k.35-36) i dokumentacji fotograficznej (k.366-367).

Świadek W. F. zeznał podczas postępowania przygotowawczego (k.178v), iż posiada dowód osobisty od 2011 r., nie zgubił go ani nie udostępnił innym osobom. Okazywał go jedynie w urzędach, szpitalach i (...). Nie zna oskarżonego i nie wie w jaki sposób ten posiadał kserokopie jego dowodu osobistego.

Zeznania te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż zarzuty wobec oskarżonych nie obejmują użycia dokumentu świadka.

Świadek M. M. (3) zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k. 231), że znał oskarżonego, jako ojczyrna jego kolegi P. K.. Zostawił kiedyś swoje dokumenty u P. K., nie wiedział w jaki sposób oskarżony wszedł w ich posiadanie.

Zeznania tego świadka nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek nie posiadał istotnych wiadomości w sprawie.

Świadek B. M. (2) zeznał podczas postępowania przygotowawczego (k. 345v), że wraz z innymi funkcjonariuszami Wydziału do walki z Terrorem Kryminalnymi i Zabójstw (...) brał udział w przeszukaniu mieszkania w L. przy ul. (...). Podejrzany dobrowolnie wskazał szafkę kuchenną, w której znajdowała się zbrylona substancja zawinięta w folię aluminiową, stwierdził że była to kokaina. Ponadto podejrzany wydał prawo jazdy i stwierdził, że zostało podrobione. Przekazał, że nabył je pod Halą M. w W., a jedno z podrobionych dokumentów prawa jazdy zostało mu zatrzymane gdy niedawno przebywał w (...). W trakcie rozprawy zeznał (k.697), że na polecenie przełożonego udał się na zatrzymanie oskarżonego. Oskarżony sam wskazał narkotyki i prawo jazdy.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach M. M. (1), R. S., B. M. (1) (k.348v,697) oraz protokole przeszukania (k.8-13), protokole oględzin (k.35-36) i dokumentacji fotograficznej (k.366-367).

Świadek B. M. (1) zeznał w toku postępowania przygotowawczego (k.348v), iż brał udział w przeszukaniu osoby i odzieży oskarżonego w dniu 21 kwietnia 2016 r. Ujawnił wówczas brytyjskie prawo jazdy wystawione na dane oskarżonego. Podczas rozprawy świadek ten zeznał (k.697), że dokonał przeszukania oskarżonego, miało to związek z informacją o posiadaniu środków odurzających, oskarżony nie posiadał ich przy sobie.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, protokole przeszukania (k.63-65), kserokopii dokumentu (k. 82) i opinii kryminalistycznej (k.352-359).

Świadek A. P. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.440v), iż w dniu 21 marca 2016 r. pełnił służbę jako policjant Wydziału Ruchu Drogowego Komendy (...) w W.. Ujawnił wykroczenie polegające na naruszeniu zakazu ruchu, kierowca pojazdu, który popełnił to wykroczenie okazał brytyjskie prawo jazdy. Dokument ten nie wzbudził jego wątpliwości odnośnie autentyczności. Za wykroczenie ukarał kierującego mandatem karnym, ten przyjął proponowany mandat. Podczas rozprawy zeznał (k.718), że zatrzymał do kontroli drogowej oskarżonego w związku z drobnym wykroczeniem drogowym. Oskarżony przyjął mandat, okazał angielskie prawo jazdy, które nie wzbudziło jego wątpliwości.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, kserokopii notatnika służbowego (k.381-383) i opinii kryminalistycznej (k.352-359).

Świadek B. K. zeznał (k.863), iż od początku 2016 r. do zatrzymania oskarżonego opiekował się wynajmowanym przez niego mieszkaniem i imprezował tam. Do mieszkania tego zapraszał Ł. C., z którym razem imprezowali. Ł. mówił mu,

że miał dobry towar do waczenia, przynosił go do mieszkania, zostawiał na jakiś czas, ale zawsze zabierał. E. nie mówił kogo przyprowadzał do tego mieszkania.

Zeznania te nie zasługują na wiarę, gdyż są nielogiczne i nierzeczowe oraz pozostają w sprzeczności z wiarygodną częścią wyjaśnień oskarżonego. Zgodnie z umową najmu mieszkania (k.35-36) oskarżony nie mógł udostępnić lokalu innym osobom, mogła w nim mieszkać tylko P. S. (2). Oskarżony mógł zlekceważyć tę umowę, ale groziło to wypowiedzeniem umowy najmu. Ponadto gdyby faktycznie B. K. często przebywał w tym lokalu, to oskarżony powinien o tym stwierdzić podczas wcześniejszych wyjaśnień, a tego nie uczynił (k.106,120,407-408,695-696). Tymczasem oskarżony podczas przesłuchania przez prokurator (k.408) przyznał się do posiadania zabezpieczonej kokainy, stwierdził, że posiadał ją, bo zażywał ją. Oskarżony nie wspomniał o B. K., który miał przebywać w tym mieszkaniu do 12 dni w miesiącu i miał jego przyzwolenie na przyprowadzenie innych osób. Oskarżony o udzieleniu przedmiotowego lokalu nie wspominał również podczas przeszukania mieszkania i rozpytania, co wynika z zeznań M. M. (1) (k.91v-92,696), R. S. (k.172v-173,696-67), B. M. (1) (k.348v,697) i B. M. (2) (k.345v,697). Ponadto zeznania tego świadka są wyraźnie ustaloną linią obrony, świadek powołuje się na to, że kokainę do mieszkania przyniósł Ł. C., choć osoba ta zmarła w dniu 20 września 2017 r. (k. 869), zatem B. K. zeznając w dniu 11 stycznia 2018 r. wiedział o tym, że Ł. C. nie może złożyć zeznań. Wskazać należy, że środowisko osób zajmujących się zażywaniem środków odurzających i karanych za przestępstwa z tym związane jest zintegrowane ze sobą. Osoby te znają się, wiadomość o śmierci Ł. C. mogła zatem dotrzeć do oskarżonego, a ten wspólnie z B. K. ustalił wersję zdarzenia, zgodnie z którą zabezpieczone w mieszkaniu wynajmowanym środki odurzające miały należeć do Ł. C., który zmarł i nie mógł zaprzeczyć tej okoliczności. Oskarżony jest znajomym oskarżonego, na potrzeby uprawdopodobnienia swych zeznań podawał, że jego znajomość oskarżonego była luźna i niezobowiązująca. Świadek był skazany sędownie i odbywał kary pozbawiania wolności, miał zatem interes by pomóc oskarżonemu uniknąć odpowiedzialności karnej, choćby poprzez solidarność przestępczą.

Opinie kryminalistyczne (k. 96-97, 194-196) są jasne i pełne, zostały sporządzone przez specjalistów z dziedziny środków odurzających, nie były kwestionowane przez strony. Z tych powodów zostały uznane za podstawę ustalenia stanu faktycznego.

Opinia kryminalistyczna (k.352-359) jest jasna i pełna, została sporządzona przez specjalistów z dziedziny badania autentyczności dokumentów, nie była kwestionowana przez strony. Z tych względów opinia ta stała się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Sporządzone w toku postępowania dokumenty wymienione na k. 864v zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności czynów przypisanych oskarżonemu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony nabył trzy podrobione dokumenty prawa jazdy. Nabył je w celu użycia za autentyczne w razie zatrzymania do kontroli drogowej, gdyż nie miał uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych, a chciał prowadzić takie pojazdy. W dniu 21 marca 2016 r. oskarżony po zatrzymaniu przez Policję użył jako autentycznego dokumentu, które miało być brytyjskim prawem jazdy o nr (...). Nie może budzić wątpliwości, że w ten sposób oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa określonego w art. 270 § 1 k.k.

Posiadane przez siebie dwa podrobione dokumenty w postaci prawa jazdy o nr (...), rzekomo wystawione przez Prezydenta (...) W. i brytyjskie prawo jazdy o nr (...) oskarżony zamierzał użyć w razie ewentualnej kontroli drogowej.

Oskarżony czynił w ten sposób przygotowania do użycia za autentyczne podrobionych dokumentów. Działanie oskarżonego stanowi zatem występki określony w art. 270 § 3 k.k.

Obowiązująca w Polsce ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przewiduje, że posiadanie środków odurzających jest dozwolone jedynie na potrzeby instytucji leczniczych i badawczych, jak stanowi art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 1 i 4 tej ustawy. Posiadanie środków odurzających przez osoby fizyczne jest natomiast zabronione, zabronione jest również uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi i ich sprzedaż innym osobom.

W wyniku przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżonego ujawniono zawiniątko folii aluminiowej, w której znajdowało się 149,87 grama netto kokainy (k.8-13,96-97,194-196). Niewątpliwie prawie 150 gram kokainy to ilość, którą można odurzyć znaczną ilość osób. Uznać zatem należy, że oskarżony posiadał zabezpieczoną ilość kokainy, czyli dopuścił się występkę określonego w art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Niewątpliwie stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów był znaczny, gdyż oskarżony nabył trzy podrobione dokumenty, posłużył się jednym z nich podczas kontroli Policji, a dwa inne miały mu służyć do takiego samego celu, ponadto posiadał znaczną ilość środka odurzającego, co mogło prowadzić do dalszych czynów karalnych, jak udostępnienie tej kokainy innym osobom.

Stopień winy oskarżonego jest niewątpliwie znaczny, ze względu na umyślne działanie oskarżonego i okazane lekceważenie porządku prawnego.

Oskarżony ma 31 lat, zdobył wykształcenie zawodowe, zawód sprzedawcy, jest formalnie żonaty, pozostaje w związku partnerskim, ma na utrzymaniu roczne dziecko, na wolności pracował dorywczo i zarabiał do 3.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.105,694), był 2 razy karany, w tym 3 razy za przestępstwa podobne (k.843).

Uwzględniając wyżej omówiony stopień winy i społecznej szkodliwości czynów, a także warunki i właściwości osobiste oskarżonych uznać należy, że karą adekwatną, dostosowaną do stopnia społecznej szkodliwości i winy oskarżonego oraz zdolną przekonać go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości powinny być wobec niego kary:

- 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za posiadanie znacznej ilości środków odurzających,
- 3 miesięcy pozbawienie wolności za czynienie przygotowań do użycia za autentyczne dwóch podrobionych dokumentów prawa jazdy,
- 4 miesięcy pozbawienie wolności za użycie za autentyczne podrobionego dokumentu prawa jazdy.

Przypisane oskarżonemu przestępstwa zostały popełnione w okresie kilku miesięcy (od czasu nabycia podrobionych dokumentów do dnia 21 kwietnia 2016 r.), wymiar kary łącznej powinien zatem uwzględniać w znacznym stopniu zasadę absorpcji kar. Kara łączna 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do popełnionych przez oskarżonego czynów i właściwie określa ich bliski związek czasowy. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres pozbawienia oskarżonego wolności w sprawie.

Oskarżony ma pracę i jedną osobę na utrzymaniu, stać go zatem na zwrot części kosztów sądowych w kwocie 1.000 złotych. Zasądzenie od niego całości kosztów sądowych byłoby natomiast niezasadne, gdyż dochody oskarżonego nie są stałe, a po uprawomocnieniu się wyroku może trafić do Zakładu Karnego. Uwzględniając powyższe Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu tych kosztów sądowych ponad kwotę 1.000 złotych i przejął je na rzecz Skarbu Państwa.